

**צה"ל
בשנות
ה'80**

כחבה שנייה בסידרה:

מה קורה בבסיס

קליטה ומיון?

כיצד מבליים החיילים את

הימים הראשונים

שלהם במדים

שוק העבדים

קרביילקוי, שלא נלקחו ליחידות קרביות והוצבו לשרת עלידי הבית. כל חברי הצוות בבקום מתגוררים בסביבות תלי אביב וגוסעים מדי יום הביתה, מלבד תורנים.

ג'ובניקים

ומישקפי-טייסים

צוות כבקום יש שני סימני היכר. בחגורתם הם נושאים נרתיק, אך לא של אקדה, אלא של מישקפי ריבאן של טייסים. הסימן השני הוא הכריך או שקית השתיה. לאן שלא פונים בבקום, רואים חיילים האוכלים ושותים. כמובן שהנקיון בבסיס מושפע אף הוא מהאכילי לה הרבה. בכל מקום אפשר להבחין ב- שקיות-משקה ריקות או בניירות המוטלים על הריצפה. כשביקר בשבוע שעבר ה- רמטכ"ל, רביאלוף רפאל ("רפול") איתן, בבקום, ראו אותו מלוויו, כמה פעמים, כשהוא מתכופף, מרים ליכלוך מהריצפה ומטיל אותו לפח האשפה הקרוב. נוקשותם של המפקדים הזוטרים ב- בקום כבר הפכה לשם דבר. יתכן אמנם שהם הרבה פחות נוקשים ממפקדים ב- יחידות-השדה, אך, ככל הנראה, איש לא טרח להסביר להם, שהם מפקדים של חיילים שעדיין לא יודעים לרכוס את הנעליים הגבוהות ולחבוש את הכומתה. חיילי-היום הראשון, או כפי שהם מכר- נים, "בשר טרי", המבולבלים עדיין, הנרי גשים והעייפים מליל ההוללות של היום האחרון לפני הגיוס, נתקלים בנוקשות של מר"כ-פים, הנהנים ממעמדם. איציק גרינפלד, חושב גבעתיים, הת- גייס ביום החמישי של השבוע שעבר. ערב קודם לכן הלך איציק עם חבר שלו לסרט בתל-אביב, "עשינו כף", מספר איציק, "וחגגנו את היום האחרון לאן רחות. היום אני מצטער שלפני כמה חר- דשים גמרתי עם החברה שלי. אין לי למי לכתוב מיכתבים. אולי אני בכל זאת אכ- תוב לה ונבקש שנחזור". את איציק לא ליווה איש למרכז הגיוס. "אבא שלי לא אוהב צבא. היו לו שתי תאונות בצבא ומאו הוא נעשה עצבני. אני חושב שבגלל זה אני גם לא רוצה להתנדב. אני לא רוצה להיפצע בצבא". כשהגיעו איציק וחבריו באוטובוס ל- בקום, הם הורדו ממנו ברחבה שבפיתחה ניצב שלט גדול "מרכז פינויים". המת (תמשך בעמוד 64)

החדש שלהם, עולם שהיה מרכז-חייהם ב- משך שלוש השנים הבאות. "אנחנו מנ- סים שלא להיות נוקשים מדי, במעבר בין החיים-האזרחיים לבין החיים הצבאיים, מסביר רבי-סרן ק. ראש-ענף-הגיוס ב- בקום, אולם לא כך חושבים המט- כ"פים שלו. החיילים מתקבלים על-ידי מרבית מפקדיהם הזוטרים בפקודות נוק- שות, איומים מוסווים וסוג של טיר- טורים המיוחדים לבקום. הצוות הקבוע בבקום הוא של חיילים בעלי כושר-

כל מגוייס מגיע, ביום הראשון שלו לצבא, לבקום. המגוייסים מתייצבים ב- לישכת-הגיוס-המרכזית (העולם הזה 2241) ומשם מובלים לבסיס-הצבא. למרביתם, אלה המתייצבים בתל-השומר, הטיוול כולו לוקח שתי דקות. המרחק בין מרכז-הגיוס הגדול של צה"ל בתל-השומר לבין ה- בסיס עצמו הוא כ-3 קילומטרים, ואת אלה עושים המגוייסים החדשים באוטו- בוסים המזומנים במיוחד לשם כך. כאן נכנסים החיילים החדשים לעולם

ט ירון יצחק ("איציק") גרינפלד אינו מבין מדוע מטלטים אותו משך ארבעה ימים בבסיס-הקליטה-המיון של צה"ל (בקום). "לי לא איכפת לאן יש- לחו אותי בצבא. אני לא רוצה להתנדב לשום מקום, אבל אלך לאן שיגידו לי". אבל למפקדי בקום לא איכפת מה שאיציק רוצה. משך ארבעה ימים בילה איציק בשבוע שעבר בבסיס הגדול, הנמי צא בתל-השומר כשהוא עורך את ההי- כרות הראשונה שלו עם צה"ל.

חייל איציק לאחר החיול, עם המדים החדשים, ללא תגי זיהוי. את הבגדים האזרחיים שאיתם בא, הכ- ניס לשק החפצים האישיים, בין שאר הציוד הצבאי שקיבל.

אזרח יצחק ("איציק") גרינפלד, ביום הראשון בבסיס קליטה ומיון, עדיין בבגדים אזרחיים. כשחיזך על פניו תהליך הגיוס המשפיל, שנמשך עבורו שלושה ימים.